

**UCHWAŁA NR XVI/214/2011
RADY MIEJSKIEJ INOWROCŁAWIA**

z dnia 24 listopada 2011 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 oraz art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Ulicy zlokalizowanej w północno-wschodniej części Inowrocławia, łączącej ulicę Metalowców z ulicą Toruńską, oznaczonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem 68KG, nadaje się nazwę Rtm. Witolda Pileckiego.

2. Położenie ulicy, o której mowa w ust. 1, określa plan sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Inowrocławia

Tomasz Marcinkowski

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281.

Załącznik do Uchwały Nr XVI/214/2011
Rady Miejskiej Inowrocławia
z dnia 24 listopada 2011 r.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Tomasz Marcinkowski

Uzasadnienie do Uchwały Nr XVI/214/2011
Rady Miejskiej Inowrocławia
z dnia 24 listopada 2011 r.

Z inicjatywą nadania nazwy ulicy, o której mowa w uchwale, występuje Prezydent Miasta Inowrocławia.

Rtm. Witold Pilecki był jednym z najodważniejszych ludzi ruchu oporu w czasie II wojny światowej, poświęcił swoje życie w walce ze zbrodniczymi dyktaturami XX wieku.

Urodził się 13 maja 1901 r. w Aunus (ros. Ołonec), dokąd rodzina Pileckich została przesiedlona w ramach represji za udział w powstaniu styczniowym. Od 1910 r. mieszkali w Wilnie, gdzie Witold uczył się w szkole handlowej. Od 1914 r. należał do zakazanego przez władze rosyjskie harcerstwa. W latach 1918-1921 służył w Wojsku Polskim, od 5 sierpnia 1920 r. był żołnierzem 211. Pułku Ułanów, w jego szeregach walczył w bitwie warszawskiej, potem w bitwie w Puszczy Rudnickiej i wyzwalał Wilno. Dwukrotnie odznaczony za okazane męstwo Krzyżem Walecznych.

W 1922 r. został zdemobilizowany, studiował następnie na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Poznańskiego i na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie. Nowatorsko gospodarował w rodzinnym majątku w Sukurczach, organizował pomoc społeczną, kółka rolnicze i kursy przysposobienia wojskowego. Założył rodzinę, twórczo rozwijał zdolności artystyczne w zakresie malarstwa i poezji.

Zmobilizowany w sierpniu 1939 r., w kampanii wrześniowej dowodził plutonem w szwadronie kawalerii 19. Dywizji Piechoty Armii Prusy (pluton zasłynął w walce z Niemcami, zniszczył siedem czołgów i dwa samoloty). Pod koniec października 1939 r. Witold Pilecki przedostał się do Warszawy i został członkiem powołanej 9 listopada konspiracyjnej organizacji Tajna Armia Polska, w której początkowo pełnił funkcję szefa sztabu, potem głównego inspektora.

We wrześniu 1940 r. podjął się straceńczej misji (na którą zgodę wyraziło dowództwo Związku Walki Zbrojnej) i w ulicznej łapance poddał się dobrowolnie aresztowaniu i wywózce do obozu koncentracyjnego Auschwitz. Jego zadaniem było zebranie informacji o obozie i zorganizowanie tam ruchu oporu. Więźniem w Auschwitz (nr 4859) był do ucieczki w nocy z 26 na 27 kwietnia 1943 r., do tego czasu zorganizował i prowadził siatkę konspiracyjną (Związek Organizacji Wojskowej), słał meldunki dotyczące ludobójstwa w obozie, które za pośrednictwem dowództwa ZWZ-AK docierały na Zachód.

Służył następnie w oddziale III Kedywu Komendy Głównej ZWZ-AK (11 listopada 1943 r. awansowany do stopnia rotmistrza). Walczył w powstaniu warszawskim i był dowódcą jednego z oddziałów zgrupowania Chrobry II. Po kapitulacji trafił do ołagru VII A w Murnau. Po wyzwoleniu był żołnierzem 2. Korpusu Polskiego we Włoszech. W październiku 1945 r. na osobisty rozkaz gen. Władysława Andersa wrócił do Polski, by prowadzić działalność konspiracyjną. Zorganizował siatkę konspiracyjną, zbierał informacje o aktach bezprawia władzy komunistycznej, sporządzał listy więzionych i wywożonych na Syberię, prowadził tajny wywiad w strukturach Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego i Ministerstwa Obrony Narodowej. Nie zareagował na rozkaz gen. Władysława Andersa z poleceniem opuszczenia Polski wobec groźby aresztowania. 8 maja 1947 r. został aresztowany, w śledztwie był okrutnie torturowany. 15 maja 1948 r. skazano go na karę śmierci. Prośba o łaskę skierowana przez żonę Marię do Bolesława Bieruta i Józefa Cyrankiewicza (współwięźnia w Auschwitz) pozostała bez odpowiedzi. Rozstrzelano go 25 maja 1948 r. w więzieniu mokotowskim, ciała nie wydano rodzinie i nie wiadomo, gdzie został pochowany (symboliczny grób znajduje się na cmentarzu w Ostrowii Mazowieckiej).

W PRL wszelkie informacje o dokonaniach i losie rtm. Pileckiego podlegały ścisłej cenzurze. Rehabilitacji dokonała Izba Wojskowa Sądu Najwyższego 1 października 1990 r. Pośmiertnie odznaczony Krzyżem Komandorskim OOP (1995), a 30 lipca 2006 r. w trakcie uroczystości obchodów 62. rocznicy wybuchu powstania warszawskiego, Prezydent RP Lech Kaczyński nadał mu Order Orła Białego.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym, podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, a także wznoszenia pomników należy do wyłącznej kompetencji rady gminy.

Uchwała stanowi akt prawa miejscowego, podlega zatem publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych).

Mając powyższe na uwadze wywołanie uchwały jest uzasadnione.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Inowrocławia

Tomasz Marcinkowski